

НАЧАЛНА БЪЛГАРСКА ГРАММАТИКА.

ВВОЖДАНЬЕ.

1. — *Грамматиката* на единъ езикъ учи какъ са говори и пише право този езикъ, по неговитъ свойства.

2. — Туй учи и *българската граматика*, като излага общитъ свойства и правила на българския езикъ.

3. — *Езикъ* е средство или орадіе, съ което человекътъ са проумѣватъ помежду си чрезъ думы изрѣчени или написаны; отъ туй езикътъ бива *разговоренъ* и *писмоуенъ*.

4. — *Думитъ* или *слова*, какъто въ разговорния тѣй и въ писмовния езикъ, изразяватъ отдѣлни понятия и чувствования, като напримѣръ: *Богъ, създателъ, слънце, ученикъ, азъ, ты, той, оизи, нашъ, прилѣженъ, граматика, учж са, свѣтѣж, играѣж, пишж, урокъ, и пр.*

5. — Съединеніе отъ двѣ и повече думы, което изразява пълень смисълъ за лице или за нѣщо, казва са *рѣчь* или *предложеніе*.

Напр. *Богъ е нашъ създателъ.* — *Слънцето свѣти.* — *Азъ са учж Грамматика.* — *Ты играешъ.* — *Оизи пише.* — *Той е прилѣженъ ученикъ, или той прилѣжава въ уроцѣтъ си.*

6. — Нѣколко предложенія, свързаны помежду си, съставлятъ *періодъ*, доро и цѣло *сѣчиненіе*.